

- Kulturen er en følelsesmæssig katalysator

Søren Poder kan ikke længere bare læse en god bog uden at lægge mærke til de sproglige virkemidler

Søren Poder (født 1974) er uddannet journalist i 2005 og arbejdede i de efterfølgende år blandt andet som freelance-journalist og senere som journalist og lokalredaktør for Herning Folkeblad.

Han har desuden gået på Den Jyske Forfatterskole i Aarhus.

Han debuterede som forfatter med romanen »Sidste skoledag« i 2015, hans ungdomsroman »På røven gennem natten« udkom i 2020, og hans seneste roman, »Udengang«, der handler om coronaepidemien og er hans første bog primært til voksne, er netop udkommet på forlaget Brændpunkt.

Hvad bidrager kulturoplevelser med i dit liv?

- Det kommer helt an på, hvad det er for en slags kulturoplevelse. Når jeg går i biografen, så er det mest for at slappe af med popcorn og sodavand, og når jeg går til koncert, så er det også for at nyde aften sammen med vennerne. På den måde fungerer kulturen som en ramme for andre ting i mit liv. Men kulturen er også noget, som jeg bevidst kobler mig på og udnytter som en følelsesmæssig katalysator. For eksempel ved at lytte til musik under skrivningen, i idéudviklingen eller på en løbetur ... Musik giver mig en fantastisk energi, og jeg kan på forhånd udvælge de kunstnere, som vækker de mest intense følelser af glæde, sorg, gåpåmod eller melankoli. Som forfatter finder jeg selvfølgelig også inspiration i litteraturen, men jeg har desværre fået en arbejdsskade og kan ikke længere bare nyde en god bog uden at være meget bevidst om dens sproglige virkemidler. Jeg læser også de fleste afsnit flere gange for at suge forfatterens tricks til mig.

Hvilken bog eller hvilket blad har givet dig en god oplevelse?

- Der er virkelig mange! For eksempel alle Frederick Forsyths bøger, og især »Sjakalen«, som er en super kombination af realisme og spænding. Jeg er vild med Frederick Forsyths forfatterskab. Eller hele »Flashman«-serien af George MacDonald Fraser. Han forstår at arbejde med humor, spænding og en grundig research, der bare ligger under overfladen og aldrig bliver påtrængende.

En anden dygtig forfatter er selvfølgelig Stephen King, hvis bøger jeg plejede at købe uden overhovedet at læse bagsiden først, fordi jeg vidste, at jeg ville kunne lide historien og hans måde at skrive på. En af mine favoritter er »Den lange vandring«, som han udgav under pseudonymet Richard Bachman. Den skildrer en gruppe drenges venskab på en smuk og smertefuld måde i en historie, hvor venskabet faktisk ikke giver nogen mening. Eller danske Sven Hazel, som jo i den grad delte vandene. Hvad man end mener om hans person, så er hans bøger ualmindeligt velskrevne, underholdningen er i top, og jeg nød at læse dem. Derudover nød jeg at læse bøger som »Manden uden navn« af Robert Ludlum og »Spøgelset i operaen« af Susan Kay, men det er mange år siden, og jeg ved ikke, om de ville gøre lige så stort indtryk på mig, hvis jeg læste dem i dag. Nogle historier rammer jo plet, fordi læseren har den rette alder eller sindsstemning til at tage dem til sig. Sådant er det også med alle børne- og ungdomsbøgerne fra Bjarne Reuter og Dennis Jürgensen, som jeg elskede, da jeg var barn og ung. Nogle af dem står stadig på hylden, og jeg tænker med stor glæde på de oplevelser, de gav mig, men jeg læser ikke i dem længere.

Hvilket album eller hvilken koncert vil du gerne høre igen?

- Jeg var så heldig at opleve Linkin Park i Jyske Bank Boxen i 2010. Deres musik har haft en stor indflydelse på mig med deres hjerteskerende tekster og intense energi, blandt andet da jeg skrev »Sidste skoledag«. Og albummet »Minutes to Midnight« fra 2007 er efter min mening et af de

mest fantastiske album, der er lavet. Tag for eksempel sangen »Given up«, der er så nervepirrende, desperat og smuk. Desværre var forsangeren, Chester Bennington, en plaget sjæl. Det skinnede igennem med smertelig skønhed i musikken, men betød desværre også, at han tog sit eget liv i 2017.

MIG OG KULTUREN

Hvilken film, hvilken tv-serie eller hvilket teaterstykke har gjort indtryk?

- Jeg vil nævne to dokumentarfilm, nemlig »The Barkley Marathons« og »Free Solo«. De handler om mennesker med store drømme og ekstreme viljer, og jeg har en enorm respekt for de medvirkende. Især Alex Honnold i »Free Solo«, hvor han klatrer hele vejen op ad bjergsiden El Capitan uden sikkerhedsudstyr. Personligt har jeg det anstrengt med højder, så for mig er hans projekt stadig fuldstændig ubegribeligt, selvom jeg har set filmen tre gange.

Hvilket kunstværk eller hvilken udstilling tænker du tilbage på?

- Sidste år besøgte jeg Jim Lyngvilds kirkekunst i Helvigskirken i Faaborg. Jeg anede ikke, hvad jeg skulle forvente, men jeg blev meget begejstret. Billederne var så flotte, udtrykfulde, velkomponerede

og gennemtænkte, at jeg endte med at bruge meget lang tid i en næsten tom kirke på at gå fra billede til billede. En skøn oplevelse!

Hvilket design eller kunsthåndværk sætter du mest pris på?

- Jeg har ikke noget særligt forhold til design eller kunsthåndværk, men til gengæld elsker jeg gamle bygninger og kører gerne langt for at se en velbevaret borg eller en romantisk ruin. Jeg kørte hele vejen til Belgien for at snige mig ind i det forladte Château Miranda, også kendt som Château de Noisy. Det var en stor - og selvfølgelig forbudt - oplevelse, som jeg er glad for, at jeg fik med, før slottet blev revet ned.

Hvilken kulturoplevelse drømmer du om at få mere tid til?

- Der findes en masse spændende foredrag på museer, på Folkeuniversitetet og andre steder, og jeg kan bladere i katalogerne og blive helt ærgerlig over alt det, jeg går glip af, fordi jeg ikke kan være flere steder på samme tid. Jeg har en stor interesse for historie og har blandt andet lyttet til lange foredrag om ringborge, udgravninger ved Viborg og slaget på Grathe Hede. Men det er næsten ligegyldigt, hvad emnet er, når bare foredragsholderen er i stand til at dele sin viden med begejstring og glæde. Jeg lader mig gerne rive med, og jeg nyder at lære nye ting.

Hvad er den værste kulturoplevelse, du har haft?

- I vinteren 2017 tog jeg en weekendtur til København med hotelovernatning og så videre for at opleve Metallicas indvielse af Royal Arena, og så blev koncerten aflyst, da forsangeren James Hetfield var blevet syg. Det var stadig en hyggelig weekendtur, men som kulturoplevelse var det jo en kæmpe fuser. Heldigvis tog Metallica revanche med et brag af en koncert i arenaen samme efterår. Jeg har oplevet dem mange gange, mange steder, og de plejer at give gode koncerter, hvilket de også gjorde her.

FOTO: FLEMMING HANSEN